

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **T. H. Q.**, nar.
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
pobytem
zastoupen advokátem Mgr. Markem Eichlerem
se sídlem Nekázanka 888/20, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky,**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 1. 2024, č. j. OAM-1274/ZA-ZA11-HA15-2023,

takto :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 1. 2024, č. j. OAM-1274/ZA-ZA11-HA15-2023, jímž bylo rozhodnuto, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno.
2. Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí nevychází z dostatečně zjištěného skutkového stavu, napadené rozhodnutí není náležitě odůvodněné, v čemž spatřuje žalobce nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, napadené rozhodnutí je podle žalobce také v rozporu s mezinárodními závazky ČR (Úmluva o právním postavení uprchlíků) a porušuje žalobcovo ústavně zaručené právo na život (čl. 6 Listiny, čl. 2 Úmluvy). Žalobce namítá, že se správní orgán nedostatečně zabýval tím, že žalobce má dluh ve Vietnamu a má zde manželku a nezletilého syna, který trpí psychickými problémy a je na žalobci závislý. Žalobce namítá, že žalovaný pochybil, jestliže neudělil žalobci humanitární azyl podle § 14 zákona o azylu. Žalobce nerozporuje, že v případě azylu z humanitárních důvodů podle § 14 zákona o azylu se plně uplatňuje institut správního uvážení, k podmínkám tohoto správního uvážení žalobce uvádí především rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003 – 48: *„Samotné správní rozhodnutí podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem.“*, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2004, č. j. 3 As 24/2004 – 79: *„i když správní orgán rozhoduje na základě absolutně volné správní úvahy, musí být jeho rozhodnutí přezkoumatelné a musí být zřejmé, že z mezí a hledisek správního uvážení nevybočil.“* Podle žalobce Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že judikatura jednoznačně dovodila, že při použití správního uvážení je třeba zvolit i náležité a patřičné odůvodnění, v němž budou obsažena všechna hlediska a kritéria, k nimž správní orgán přihlédl, a uvedeny závěry, ke kterým správní orgán dospěl. K těmto závěrům je třeba dle žalobce přihlédnout i v nyní posuzovaném případě. Je proto třeba, aby se správní orgán v dalším řízení náležitě s § 14 zákona o azylu vypořádal. Žalobce uvedl v rámci správního řízení, že chce v ČR zůstat, protože má v zemi původu dluhy a zde má rodinu, manželka a nezletilý syn jej potřebují, jelikož syn trpí psychickými problémy. Dle názoru žalobce je naplněn důvod pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve Vietnamu nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována žalobcova předchozí žádost o mezinárodní ochranu, k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, nebo by svědčila o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, nebo že by mu hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Pokud jde o nově tvrzenou existenci dluhu žalobce, nejedná se o azylově relevantní skutečnost ve smyslu § 11a zákona o azylu, neboť se netýká změny situace v zemi jeho původu, ani jím prezentovaných problémů, které tam měl mít, či důvodů, pro které by měl mít jakékoliv obavy v případě svého návratu, tím méně pak svědčících o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Existenci dluhu navíc žalobce uvedl až v opakované žádosti o mezinárodní ochranu, přestože mu musel být objektivně znám již v předchozím azylovém řízení.
4. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

5. Žalobce podal dne 16. 12. 2022 žádost o udělení mezinárodní ochrany, která mu rozhodnutím žalovaného ze dne 9. 3. 2023, č. j. OAM-1093/ZA-ZA11-HA13-2022, nebyla udělena. Následně podal dne 18. 9. 2023 opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, která byla napadeným rozhodnutím shledána nepřipustnou a řízení bylo zastaveno.
6. Soud vyšel v dané věci z následujících právních předpisů:
7. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu: *„Žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.“*
8. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu: *„Je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.“*
9. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu: *„Podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.“*
10. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu: *„Řízení se dále zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.“*
11. Podle § 15 odst. 1 písm. b) zákona o azylu: *„Azyl nelze udělit, je-li důvodné podezření, že cizinec, který podal žádost o udělení mezinárodní ochrany b) se dopustil před vydáním rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany vážného nepolitického zločinu nebo zvláště krutého činu, i když byl údajně spáchán s politickým cílem mimo území...“*
12. Podle § 15a odst. 1 zákona o azylu: *„Doplňkovou ochranu nelze udělit, je-li důvodné podezření, že cizinec, který podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, b) se dopustil vážného zločinu...“*
13. Zákon o azylu u opakovaných žádostí tedy vyžaduje přísnější podmínky pro jejich meritorní posouzení, kdy konkrétně je zapotřebí, aby žadatel uvedl, nebo aby se objevily relevantní nové skutečnosti, které před dříve vydaným rozhodnutím o azylové žádosti žalobce neexistovaly. Důvodem této úpravy je mj. snaha omezit opětovné podávání žádostí, které již byly jednou meritorně posouzeny, z totožných důvodů bez uvedení dalších relevantních informací. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009 č. j. 9 Azs 5/2009 - 65: *„Institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení. Zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času...“* Aby mohla být žádost žalobce meritorně posouzena, bylo třeba, aby žalobce uvedl nebo se objevily nové skutečnosti předpokládané zákonem o azylu. Ustanovení § 11a odst. 1 zákona o azylu obsahuje dvě podmínky, které musí nové skutečnosti splňovat. Musí jít o skutečnosti, které bez zavinění žadatele nebyly v původním řízení zkoumány, a dále musí jít o takové skutečnosti, které svědčí o tom, že by

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

žadatel mohl být vystaven pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma dle § 14a zákona o azylu.

14. V případě žalobce se jednalo o opakovanou (tj. druhou) žádost o udělení mezinárodní ochrany, proto se žalovaný primárně zaměřil na posouzení její přípustnosti a bylo zkoumáno, zda žalobce uvedl nebo se objevily nové relevantní skutečnosti.
15. Jak plyne z rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-1093/ZA-ZA11-HA13-2022 ze dne 9. 3. 2023, kterým nebyl žalobci udělen azyl ve věci 1. žádosti žalobce, v 1. žádosti a při pohovoru dne 21. 12. 2022 žalobce uvedl, že je státním příslušníkem Vietnamské socialistické republiky, není členem žádné politické strany či politického hnutí a nikdy nebyl politicky aktivní. Je ženatý a má jedno dítě, jeho žena je v současné době těhotná. Do České republiky přicestoval v roce 2008 kvůli práci, od té doby byl ve Vietnamu dvakrát. Jedná se o jeho první žádost o mezinárodní ochranu. Jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany uvedl, že byl propuštěn z vězení a obává se, že v případě návratu do Vietnamu bude mít problém se státními orgány, nesežene tam práci a nebude mít žádný život, v České republice má manželku a syna. V ČR byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 10 let, protože majitel domu, kde žalobce pracoval, vyráběl pervitin, přičemž se našli i žalobcovy otisky prstů. Manželka má v České republice práci, je těhotná v 1. měsíci bez lékařského potvrzení, syn v České republice chodí do školy a neumí vietnamsky, oba jsou zvyklí na život v České republice.
16. Žaloba nijak nespécifikovala obecnou námitku nepřezkoumatelnosti. Napadené rozhodnutí obsahuje důvody, pro které žalovaný shledal nepřípustnost opakované žádosti žalobce. Odůvodnění také obsahuje argumentaci, která ob stojí ve světle žalobních námitek. Námitka nepřezkoumatelnosti proto není důvodná.
17. Pokud jde o napadené rozhodnutí, dle žalovaného žalobce uvedl ve své druhé žádosti jako důvody pro udělení mezinárodní ochrany z části stejné důvody jako v žádosti první, tj. uvedl, že by chtěl zůstat s manželkou a synem, sice předložil doporučení školského poradenského zařízení pro vzdělávání žáka se specifickými vzdělávacími potřebami ve škole ze dne 8. 7. 2022, týkající se jeho nezletilého syna. Žalobce sice nově uvedl, že má dluhy, avšak dle žalovaného o svých dluzích žalobce věděl před zahájením prvního správního řízení o udělení mezinárodní ochrany a bylo tedy jeho povinností zmínit tuto skutečnost již v prvním řízení. Nejedná se tak o novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu. A zároveň nenaplnuje definici pro nové posouzení žádosti, nejedná se totiž o represii ze strany státní moci, ale o nesplacený dluh žadatele, který není uveden v taxativním výčtu důvodů pro udělení azylu podle zákona o azylu. Zároveň v zemi původu žalobce nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu ustanovení § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu nebo by svědčila o tom, že by žadatel mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že by mu hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Dále žalovaný uvedl, že důvody vylučující udělení doplňkové ochrany jmenovanému pro spáchání vážného zločinu podle § 15a odst. 1 písm. b) zákona o azylu přetrvávají i nadále.
18. Žaloba neobsahuje tvrzení, ze kterého by mělo být patrné, že existence dluhu a přítomnost rodiny žalobce, resp. psychické problémy syna jsou novou, na vůli či vědomí žalobce nezávislou skutečností, kterou nemohl uvést již v předchozím řízení.
19. Ohledně pobytu rodiny žalobce v ČR shodně žalobce tvrdil již v předchozím řízení o jeho 1. žádosti o azyl, nejedná se tak o novou skutečnost. Žalobce sice nově předložil doporučení školského poradenského zařízení pro vzdělávání žáka se specifickými vzdělávacími Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

potřebami ve škole ze dne 8. 7. 2022 týkající se jeho nezletilého syna, avšak i tato skutečnost mu musela být známa před vydáním rozhodnutí o jeho 1. žádosti o azyl. Přičemž je nutné uvést, že z doporučení nevyplývá, že by syn žalobce měl psychické potíže. Žaloba účelově zaměřuje vývojovou dysfázii a psychické obtíže, jde o zcela rozdílné kategorie potíží. Zkratka OMJ uvedené v doporučení znamená, že jde o dítě s odlišným mateřským jazykem, absence integrace rodičů dítěte tak měla zjevně vliv na vývoj dítěte. V této souvislosti je vhodné poukázat na nepravdivé tvrzení žalobce v řízení o 1. žádosti, kde uvedl, že jeho syn neumí vietnamsky, proto se nemůže vrátit do Vietnamu. Podmínky podle § 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu žalobce nesplnil ani co se týká argumentu ohledně jeho dluhů, protože o nich také věděl již před podáním své první žádosti o mezinárodní ochranu. Zároveň žalobcovy dluhy samy o sobě by ani nesplňovaly definici taxativně uvedených důvodů pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany podle § 12, § 13, § 14, § 14a ani § 14b zákona o azylu, protože se nejedná o represii ze strany státní moci ani o selhání ochrany ze strany státní moci, ale pouze o nesplacený dluh. Žalovaný tak v souladu s § 11a odst. 1 zákona o azylu dovedl nepřipustnost opakované žádosti, neboť žalobce neuvedl, ani se neobjevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.

20. Namítá-li žalobce obecně nedostatečně zjištěný skutkový stav věci ze strany žalovaného, kdy žalovaný dle žalobce neměl dostatečně zohlednit individuální okolnosti případu, není tato námitka důvodná již pro svou obecnost. Žalovaným byly zohledněny veškeré žalobcem tvrzené skutečnosti k jeho druhé žádosti, tyto byly dány do kontextu jeho sdělení, která byla zjištěna v řízení o žádosti první. Zároveň nebyly dány ani žádné jiné relevantní skutečnosti, které by mohly mít vliv na posouzení přípustnosti žádosti.
21. Podle informací Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, v zemi původu žalobce nedošlo od ukončení řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu žalobce nedošlo k žádné změně, která by mohla zakládat novou skutečnost podle § 11a odst. 1. písm. b) zákona o azylu.
22. Lze shrnout, že žalobcem nebyly tvrzeny žádné nové skutečnosti, které by žalobci nebyly známy při podání své první žádosti o mezinárodní ochranu. Žádné nové relevantní skutečnosti se v jeho případě ani neobjevily.
23. Namítá-li dále žalobce, že se domnívá, že jsou u něj dány důvody pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu či doplňkové ochrany dle § 14a téhož zákona, pak soud uvádí, že vzhledem k tomuto tvrzení je podstatné, že žalovaným byla žádost žalobce vyhodnocena jako nepřipustná, proto se žalovaný žádostí meritorně nezabýval a detailně se tak nezaobíral tím, zda jsou u žalobce dány důvody pro udělení azylu či doplňkové ochrany.
24. Z výše uvedených důvodů jsou naplněny podmínky § 10a odst. 1 písm. e) ve spojení s § 11a odst. 1 zákona o azylu a žádost o udělení mezinárodní ochrany je tak nepřipustná. Je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná podle těchto ustanovení, potom se podle § 10a odst. 2 zákona o azylu neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany. Na základě těchto informací bylo řízení správně zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu.
25. I ohledně humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu žalovaný postupoval v souladu s § 11a odst. 1 a § 10a odst. 2 zákona o azylu. Humanitární azyl připadá v úvahu typicky u osob Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

zvláště těžce postižených či nemocných, případně v kombinaci s vysokým věkem, nebo u osob přicházejících z oblastí postižených humanitární katastrofou, ať už způsobenou lidskými či přírodními faktory (srov. k tomu např. rozsudek ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 – 55). Nic takového však žalobce v azylovém řízení netvrdil, ani jinak nevyšlo najevo. Pokud žalobce spatřuje v předložení doporučení školského poradenského zařízení, resp. ve vývojové dysfázii jeho syna okolnost pro udělení humanitárního azylu, jde o okolnost pojmově vylučující udělení humanitárního azylu a zejména o okolnost, kterou mohl a měl uplatnit již v předchozím azylovém řízení, proto se úvahy ohledně absence povinnosti se zabývat věcně důvody azylu vztahují i v tomto případě na humanitární azyl dle § 14 zákona o azylu. Shodně uvedl např. Krajský soud v Ústí nad Labem dne 5. května 2023 v rozsudku č. j. 41 Az 5/2022-27 ze: „...žalobcova žádost o mezinárodní ochranu byla oprávněně vyhodnocena jako nepřijatelná, tudíž nebylo třeba se důvody pro udělení humanitárního azylu věcně zabývat.“, nebo Krajský soud v Praze v rozsudcích č. j. 48 Az 5/2022 – 93 , č. j. 45 Az 5/2022- 40, dále také Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 Azs 95/2021 – 24.

26. Soud z důvodů shora uvedených žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
27. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 16. 4. 2023

Mgr. Kamil Tojner, v.r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem

žalobce: **T. H. Q.**, nar. X
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
pobytem X
zastoupen advokátem Mgr. Markem Eichlerem
se sídlem Nekázanka 888/20, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky,**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 1. 2024, č. j. OAM-1274/ZA-ZA11-HA15-2023,

takto:

Datum vyhlášení rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 16 Az 5/2024 – 18 se opravuje tak, že nadále zní: 16. 4. 2024.

Odůvodnění:

1. Ve shora uvedené věci byl vydán rozsudek, který byl označen datem vyhlášení 16. 4. 2023, přestože tak bylo učiněno v roce 2024 téhož dne.
2. Proto soud v souladu s § 54 odst. 4 s. ř. s. provedl opravu zjevné nesprávnosti, jak ve výroku uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podat kasační stížnost (§ 104 odst. 2 s. ř. s.).

V Praze dne 19. 4. 2024

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.